

blive, dersom ingen Reduktion var foretaget i Lønsatserne, ved Forskydningen af 75 Præster dels til 2den og dels til 1ste Lønningsklasse, og det Beløb er gjort op paa Grundlag af Lønsatserne i det oprindelige Lovforslag; derefter gøres opmærksom paa, at naar man nedsætter Lønsatserne med 300 Kr., saa spares der 75 000 Kr. Det kan aldrig blive noget andet Tal, hvordan man saa end regner; det er en ren og skær Multiplikation.

Naar dernæst det ærede Medlem omtalte sit Ønske om en Ændring vedrørende Stiftskasserernes Lønning, saa har dette Ønske mig bekendt ikke givet sig Udtryk paa den Maade, at der fra det ærede Medlems Side er stillet noget som helst Ændringsforslag i den Retning. Heller ikke er det mig bekendt, at det ærede Medlem i Lønningsudvalget har gjort noget for de af ham omtalte Organister. Det forekommer mig, at det havde været bedre at stille et positivt Forslag i Lønningsudvalget og kæmpe for det fremfor at undlade dette og gaa ned her i Salen og omtale, hvor gerne han havde villet hjælpe baade her og der. Derimod er det rigtigt, at det ærede Medlem, hvad han omtalte, har været inde paa, at en Guldmedaille skulde give Adgang til et særligt Tillæg til Embedsaldern. Dette har — det vil jeg indrømme — Udvalget ikke været stemt for, idet vi har ment, at der i den Paragraf, der omhandler Retten til at medregne Anciennet ved Ansættelsen, oven i Købet er givet Præsterne en Præferencetilling i Forhold til andre Tjenestemænd. Andre akademisk uddannede har ikke noget som helst Fortrin ved at have første fremfor ved at have anden Karakter til deres Eksamen. Det er altsaa et særligt Fortrin, der i Forvejen er givet de teologiske Kandidater, og at udvide dette har der ikke været nogen Stemning for og — saaledes forekommer det mig — heller ikke nogen Grund til.

Dernæst omtalte det ærede Medlem den kongelige Udnævnelse og sagde, at det var en gammel, hævdunden Skik, at Præsterne havde kongelig Udnævnelse. Dette er ogsaa rigtigt, men der er i den Statstjenestemandslov, vi har vedtaget, saa mange Etater og Etatsafdelinger, hvor vi har fjernet den kongelige Udnævnelse fra Stillinger, som hidtil har haft den, at der i og for sig ikke i det Forhold kan søges noget Forsvar for at lade Præsterne beholde den. Og det forekommer mig — det vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Minister —, at det er rimeligt, naar

man skal afgøre, hvem der skal have kongelig Udnævnelse, og hvem der ikke skal have den, at gaa frem efter de samme Regler, hvor Talen er om Folkekirkens Tjenestemænd, som hvor Talen er om Statstjenestemændene.

Dernæst omtalte det ærede Medlem det elektriske Lys. Det straaledede allerede forleden Dag i en Forhaandsmeddelelse i „Nationaltidende“, saa jeg var forberedt paa, at naar det ærede Medlem fik Ordet her, vilde det komme til at straale paa ny. Indenfor Lønningsudvalget har vi ikke ment, at der var nogen Grund til at ændre Bestemmelsen om Tjenestebolig. Den har den samme Form, som den har i Statstjenestemandsloven; og naar Præsterne faar den samme Form for deres Tjenestebolig-Paragraf, saa har de faaet det samme som Statstjenestemændene, og jeg tror, der er en Fordel ved, at de Paragraffer, der handler om de samme Forhold, bliver ens, hvad enten vi har at gøre med Statstjenestemændene eller med Folkeskolens Lærere eller med Folkekirkens Præster.

Endelig var det ærede Medlem inde paa Gaveparagraffen. Det ærede Medlem talte om det samme Spørgsmaal ved Lovforslagets første Behandling og udtalte da følgende, som jeg skal tillade mig at citere af Rigsdagstidende Sp. 7555: „Jeg finder det ganske usømmeligt, at man straks efter, at Højtidsøfre og Accidenser er afløste, ad Bageveje vil forsøge at indføre Drikkepengesystemet igen“. Og senere siger det ærede Medlem paa sit Partis Vegne: „men det konservative Folkeparti maa kræve, at det fastslaas, at der ikke kan ydes særlig Betaling for nogen kirkelig Handling“. Det er en meget afgørende Udtalelse, det ærede Medlem her fremsætter. Det forbavtede mig derfor, eller det var i hvert Fald i Modsætning hertil, naar det ærede Medlem i Dag udtalte sig imod det Ændringsforslag, som er stillet netop ud fra disse Synspunkter, og til Fordel for et Ændringsforslag, som gaar ud paa noget helt andet. Jeg vil vedvarende mene, at der er al god Grund for det høje Ting til at stemme for det af Flertallet under Nr. 21 stillede Ændringsforslag. Jeg skal anbefale dette og de øvrige Ændringsforslag, som jeg har talt for, og det saaledes eventuelt ændrede Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

N. Johan Laursen: Jeg tror ikke, det har ret meget paa sig, naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne